

Font de Sant Sebastià

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer de Pau Casals - Dosrius
Emplaçament	A l'extrem de migdia del casc antic de Dosrius, davant del carrer de Maspi
Alçada:	137m

Coordenades:

Latitud:	41.59376
Longitud:	2.4065
UTM Est (X):	450536
UTM Nord (Y):	4604844

Classificació

Número de fitxa	08075-286
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Element urbà
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XXI
Any	2002
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Dosrius

Fitxes associades:

[Safareig del Comú](#)

[Font de la Plaça](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 10/05/2018 - 02:00

Descripció

Font aïllada situada al bell mig del carrer, en el mur de contenció d'una terrassa que forma cantonada amb la plaça d'Espanya. La font està col·locada a l'interior d'una fornícula d'arc rebaixat oberta en aquest mur i bastida amb un aplacat de pedra. La font és de ferro colat i presenta una forma de pinacle, amb la pica circular a la base i un fust cilíndric estriat on hi ha l'aixeta de llautó per on raja. El coronament és esfèric i estriat, amb un collarí d'òvuls i una petita agulla superior.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'estructura: font del carrer de Baix, font del carrer de Pau Casals.

Història

En origen, la font estava encastada al mateix mur del carrer i estava formada per una fornícula d'arc rebaixat i un ampit rectangular que sostenia la pica de pedra. L'aixeta, encastada al mur, era de bronze. Envers l'any 1980, la font fou pintada de color verd i gris pel sr. Borge, estiuejant de la casa de can Munné, que estava situada al seu davant i actualment està enderrocada. L'any 2001, en motiu de la construcció de dos habitatges i un local al carrer de Pau Casals, 10, la font fou enderrocada. L'any 2002, un cop finalitzades aquestes obres, es va instal·lar l'actual font, que és d'una sèrie fabricada a la Fundició Dúctil Benito de Manlleu. Es tracta d'una reproducció de les que es feien en època alfonsina, a finals del segle XIX. Aquesta font havia proveït d'aigua a moltes cases del poble, abans de la instal·lació de la xarxa d'abastament d'aigua de Dosrius entre els anys 1973 i 1975. Tot i que l'aigua que raja actualment prové d'aquesta xarxa, en origen l'aigua era una "deixa" de la Societat General d'Aigües de Barcelona al poble, com a conseqüència de l'acord amb l'Ajuntament per a l'explotació de les aigües de l'aqüífer de Dosrius (30.000 litres diaris distribuïtes entre les font del Comú, font de la Plaça i font de Sant Sebastià). Segons les fonts orals, el nom de Sant Sebastià fa referència al vot de poble en honor d'aquest sant, que la població de Dosrius va fer després d'una epidèmia de pesta.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.S.27/188. JUBANY I PINÓS, M. Àngels; ALSINA I BOIX, Neus (1990). "El medi natural: Les Aigües (III). Les fonts i els safareigs". El Comú, núm. 14, p. 16. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 14.

